

Tartalom

Téged mire hív az Isten	1
Riport: Közösségépítő hivatás az Egyházban	2-3
4-es oldal a hivatásról	4-5
Találkozni Istennel a digitális térben	6-7
Fotók	8-9
Naptár: Szent Rita és Szent György	10
Templomunk: Ereklyék az oltárban	11
Jó volt olvasni! - Kéz a kézben	12
Riport Farkas Ferencsel	13-15
Beszámolók-hírek	16

Téged mire hív Isten?

Sokszor felmerülhet bennünk a kérdés, hogy egy-egy élethelyzetben mire hív bennünket Isten. Különösen érintettek azok a fiatalok, akik pályaválasztás előtt állnak, de életkortól függetlenül mindannyian kerülünk ilyen helyzetekbe. Hogyan különböztess meg Isten hangját a sok, gyakran egymásnak ellentmondó gondolat, vágy között?

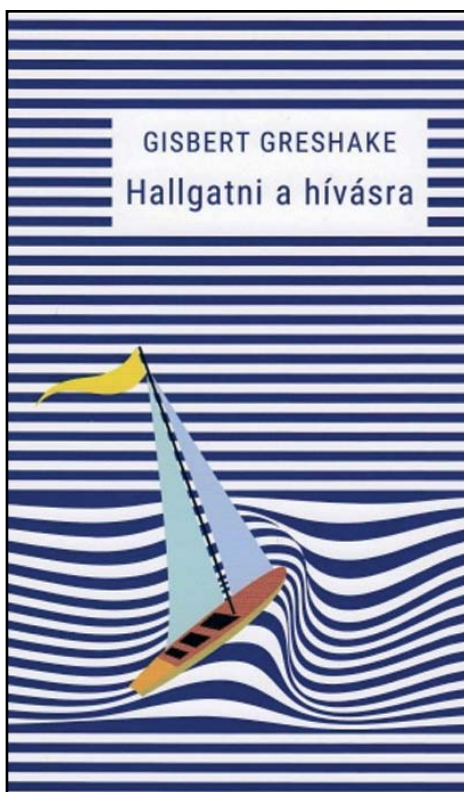

Giesbert Greshake német teológus Hallgatni a hívásra című könyvében ezzel a kérdéssel foglalkozik. Ebben az írásban röviden áttekintjük, milyen szempontokat ajánl nekünk a helyes döntéshez.

Greshake szerint a sok hang közül az Isten hangja, amely visszavezethető a Biblia valamelyik igéjére, elsősorban pedig Jézus magatartására vagy valamely tanítására. Vagyis bármit teszünk, csak akkor lehet Isten szándéka, ha összhangban van a Szentírással. Ebben az is segít, ha egy-egy döntéshelyzetben megkérdézzük magunktól: Mit tenne ebben a helyzetben Jézus? Isten hangja, jegyzi meg a szerző, nem arra fog irányulni, ami számunkra kényelmes és megfelel restségünknek, hanem arra fog vezetni, hogy „elveszítsük életünket és megnyerjük azt” (Mk 8,35). Nem fog bennünket megerősíteni önimádatunkban és életünk megszokott kerékvágásában, vagy mások által támasztott szerepelvárásokban. Kimozdít, változtatásra sarkall. Isten hívása továbbá ésszerű s az erőnkhez mért. Nem kér olyat tőlünk, amely irracionális, megvalósíthatatlan. Ha Isten szól, akkor mindig egy világos cél felé hív, tiszta szándékú motivációval, s a cél elérésére jó eszközöket használ. Az isteni hívás nem kell, hogy együtt járjon világi sikerekkel, sőt. A Szentírás vagy a vértanúk sorsa épp ennek ellenkezőjét mutatja.

Isten mindig oda hív, ahol végső soron vigaszt, örömet, bizalmat és reményt találunk, vagyis a lelke mélyén tudja az ember: ennek így kell lennie! A Szentlélek ugyanis egységet, egyetértést, békét teremt. Loyolai Szent Ignác azt tanácsolja, hogy egy fontos döntés előtt képzeljük magunk elé halálunk óráját és innen nézve hozzuk meg a döntést. Isten hangja továbbá mindig konkrét: nem álmodozásra sarkall („mi lenne ha ...”, „ha nem itt lennék, akkor ...”), hanem megvalósítható tettekhez vezet. A hallani vélt isteni hanggal kapcsolatban pedig más véleményét is ki kell kérni. Ezért ha valaki például a papságon gondolkodik, meg kell kérdeznie az őt ismerő atyákat, híveket, más szóval az egyházat.

Az evangélium szó azt jelenti: örömhír. Isten hangja pedig mindig evangélium. Annak, akihez szól, örömet, vigaszt nyújt, s örömhír az embertársak javára is, hiszen szolgálatra hív. Kívánom az olvasóknak, hogy ez vezesse őket döntéseikben!

Riport

„Vigyél tovább, mint a lábam tudna menni.”

Közösségépítő hivatás az Egyházban – beszélgetés Martonné Lakos Klárával

Te vagy az Esküdtek családközösség egyik képviselője a Városmisszió szervező csapatában. Mi motivál Téged a közösségi élet építésére?

A születésemkor kapott karizmákkal igyekszem szolgálni az embereket, és Isten dicsőségét. Már kiskamasz koromban szívesen vállaltam a kisebbek vezetését, tanítását. Később a középiskolában és a főiskolán is fontos volt számomra, hogy közösséget építsek.

Amikor a 90-es években elkezdődött az iskolai hitoktatás rögtön hatalmas vágyat éreztem, hogy gyerekeknek Istentől beszéljek. Ez sokkal közelebb áll a szívemhez, mint a matematika tanítása. Akkor már tagja, majd vezetője lettem a városi keresztény pedagógus közösségnek. Attól fogva nagyon sok területen vettem részt egyházi közösségek szervezésében: (házasközösség, egyházmegyei családpasszoráció, Házasság Hétvége Mozgalom, Kolping család egyesületek, Kolping osztály szervezése, patronálása, KÉSz tagság, majd az AVE közösség)

A motiváció mindig ugyanaz: valamit adni, tenni másokért. Közösségben átélni élményeket mindig szép, és jobb is, mint egyedül. Az egyházi szolgálatban Isten közelsége a Vele való kapcsolat hatalmas pluszt és erőt jelent. Nagy öröm számomra, ha ebbe a kapcsolatba másokat is sikerül bevonni. Az Úristen mindig segít, hogy megtaláljam a megfelelő feladatokat, módszereket. A közösségnek mindig megtartó ereje van, de az egyre inkább hitetlen világunkban még nagyobb jelentőséget kap a közösséghez tartozás és a példamutatás!

Örülök a Városmisszió szerveződésének, mert szükség van olyan programokra, melyek megmozgatnak bennünket, és új szint, lendületet, megújulást hoznak a hitéletünkbe. A kérdés az, hogy kit akarunk megszólítani elsősorban: a hitüket gyakorlókat megerősíteni; a lazán kapcsolódókat közelebb hozni a templomhoz, Istenhez, Egyházhoz; vagy a távollévoakat megszólítani?

Megosztaná az életeredből egy meghatározó élményt, amely különösképpen megerősítette a hitedet?

Az 1980-as évek végén alakult meg a Mária Magdolna Plébánián a keresztény pedagógusok közössége. Csodálkozásomra, eleinte inkább idősek voltak, messze én voltam a

Martonné Lakos Klára

legfiatalabb. A beidegződött félelem még ott volt a tanárokbán. Aztán '90 után kezdtek jönni a korosztályomból is egyre többen. Barátkoztunk, beszélgettünk személyes hitéleti témákról is, amelyekről addig én másokkal még soha nem beszéltem. Nagyon megérintett az, hogy egyeseknek van hitbéli tudásuk, és tudnak róla beszélni is. Láttam imádkozni őket, szentáldozáshoz járulni. Példájuk nagy hatással volt rám, és erősen vágyakozni kezdtem újra a szentáldozásra, s ezzel együtt jött az a felismerés, hogy másként kellene gyónni, mint amit gyerekkortól rutinosan gyakoroltam. Na, de hogyan? Tudatosabban, nagyobb bizalommal próbáltam a szentségekhez járulni. Többször sírtam örömben, annyira boldog voltam egy-egy szentáldozás alkalmával. Közben nagylányaim elsőáldozók lettek, és tudtam, hogy most már a példamutatás is rettentően fontos, nincs lazítás!

Egy katolikus tanároknak tartott konferencián, Veszprémben, olyan tanúságtételeket, motivációkat hallottam, melyek újabb megerősítést jelentettek számomra. Elsősorban a szentgyónás vált számomra személyesebbé, s ehhez nagy segítséget adott akkori káplánunk, Miszori Zoltán atya is. Azon a húsvéton több lépcsőfokot ugrott lelki-hitéletem, s abból a lelkesedésből, az Isten szeretetével való telítettségéből bőven jutott a családomnak, és másoknak is! Különösen nagy hálával tartozom a Gondviselésnek, hogy gyerekeim nevelésében lett igazán gyümölcsöző az a meggyőződés, hogy a közösségnek hitmegtartó ereje van. Megalapítottam az új generáció számára egy ifjúsági közösséget, amely „pénteki közö” néven lett ismert. A „kezdő” csoport tagjai már többszörös szülők, de kapcsolatunk azóta is különös, és szép.

Mi motivál?

Röviden válaszolva: az irgalmasság lelki, és testi cselekedetei. Isten, és emberszeretet. Kicsit bővebben: több évtizedes egyházi munkám alatt érték bántások, meg nem értések, de akkor is tudtam őszintén, szívből kimondani, hogy Istenért teszem. Valamint tudott buzdítani Egyházam szeretete. Fiatalon már öröm volt bennem, hogy katolikus lehetek. Hálás vagyok, hogy a lelkesedés nem tompult az évtizedek alatt sem. Ahogyan anno elhagytam a matematikát, mert nekem Istenről kell beszélnem, és akit csak tudok, Hozzá kell vezetni, közösségbe kell hívni, úgy vagyok most is ezzel, ha pl. hittanórát helyettesítek. Pont azzal a lelkesedéssel, odaadással állok a gyerekek elé, és beszélek, tanítom őket a helyettesítő órán is, mintha rajtam múlna az ő üdvösségük. Nagyon hálás vagyok Istennek ezért az ajándékáért, hogy nem fáradok bele Róla beszélni, és Érte élni.

Milyennek látod az egyedülálló helyzetét az Egyházban? Mit tud adni az AVE közösség számukra?

Az egyedülálló megítélése sokat változott az elmúlt évtizedekben. Ehhez hozzájárult a válások számának növekedése, amely sajnos nem kerüli el a hívő családokat sem, így nem lehetett a témát már mellőzni. Nagy lépés történt először a Szent II. János Pál pápa által kiadott Familiáris Consortio megjelenése, amelyben a megértést, a támogatást, és a szeretet kinyilvánítását kérte az Egyháztól, és a hívő közösségtől is az elváltak, és az újraraházasodottak felé. Ezt módosította, erősítette tovább Ferenc pápa az Amoris Laetitia kezdetű apostoli buzdításában. Az egyedülálló szülőket pasztorálja az Emmanuel Katolikus Közösség AVE tagozata. Bármilyen okból is maradjon egyedül egy szülő, várja őt a 3 hétvéges kurzus, amely olyan lelki, szellemi muníciót képes adni, valamint még egy sorstársi közösséget is, amely által képes lesz az egyedül maradt szülő megbirkózni a fájdalomával, és reménnyel, Istennel indul neki új életének. Mindezt egy csodás lelkeség támogatásával. Az utóalálkozók lelki-szellemi

erőt adnak a folytatáshoz, a további lépésekhez. Hamarosan Zalaegerszegen is indul újra a 3 hétvéges kurzus, és tervezek egy hétvéget már AVE-t végzetteknek.

Szeretnék elindítani egy katolikus nyugdíjas közösség is. Erre szeretettel várom az időseket – nem csak az egyedülállókat –, de nekik van nagyobb szükségük a támogatásra, sorstársi közösségre. Az AVE tagozatnak két levelezési listája van, ahol az élet összes területével kapcsolatban kaphatunk információt, ötletet, segítséget, támogatást, imát, de még anyagi segítséget is!

A kérdéseket feltette: Háriné Mile Mónika

Delacasse Bencze Erzsébet

A bűn ára

Az ágaskodó keresztfa tövéből
égbe hajt a kegyelem –

Egyek vagyunk
Húsvét misztériumában,
Golgota csendjének
kifosztott magányában –
a töviskoronában,
az átszőgezett kézben,
a korbácsütések
csattogásában,
Krisztus engesztelő áldozata által
végtelen Szeretetében.

Megváltó Urunk!
Taníts minket újra szeretni!
Szent véred lett bűneink ára.
Mindhiába,
mert rosszul szeretünk...

Megdőlt kereszted alatt
lobogó gyertyalángok helyett
alig pislákoló tüzek,
növekvő árnyak,
kiüresedett lelkek,
féktelen önimádat,
mantrázott hazugságok,
szaporodó közöny,
zárt ajkak mögé rekedt,
templomromok alá söpört
elfelejtett imák hevernek.

Közel a feltámadás fénye...
Itt az idő,
„Rém Új Világ!” *
Borulj térdre!

*** Czakó Gábor**

„Vegyétek szemügyre az ősi utakat, és kérdezősködjetek a régi ösvényekről: Melyik volt a jó út? És azon járjatok! Akkor majd megtaláljátok lelketek nyugalmát.” (Jer. 6.16.)

Egy restaurátornak nagyon szép, érdekes és szerteágazó szakmája van. Konkrét feladata, hogy a történelem folyamán fennmaradt tárgyakat megmentse az utókor számára, állapotukat stabilizálja vagy legalább az öregedés folyamatát lelassítsa és a tárgyat kiállítható állapotba hozza. Fiatal korom óta szeretek barkácsolni, valamint kétkezi munkával alkotni. Asztalos szakmát szereztem, de a szakmai fejlődés és a továbbtanulás gondolata mindig foglalkoztatott. 1997-ben kerültem a Göcseji Múzeumba, ahol lehetőséget kaptam a továbbtanulásra. A munka mellett először műtárgyvédelmi asszisztens tanfolyamot végeztem el, majd a Magyar Képzőművészeti Egyetem fa-bútorrestaurátor szakát. Így lettem asztalosból okleveles restaurátorművész, amely mellett állományvédelmi felelősként is tevékenykedem Zala vármegyében, 2015-től pedig én vezetem a Zalaegerszegi Múzeumok Igazgatóságának műtárgyvédelmi osztályát. Múzeumba kerülésem óta jó pár kiállítás készítésében is részt vettem. Külső szemlélőnek nagyon sokszor

nem új tárgyat hozunk létre, hanem megőrizzük rajta a történelem lenyomatait. A múzeumi műtárgyak megóvása, azok szellemi értékének megőrzése mindig is örömmel töltött el, és büszke vagyok arra, hogy munkámmal én is hozzátehetek ahhoz, hogy ezek a tárgyak fennmaradjanak az utókor számára.

Horváth Imre, fa-bútor restaurátor művész

Sem jó tanács, sem recept nincs a nagyszülői hivatás gyakorlásához. Egyénileg, családban kell ezt a nagyszerű, de időnként nem könnyű feladatot gyakorolni.

Unokáink megszületését - a nagy öröm mellett - férjemmel együtt Isten ajándékának tekintettük. Az életünk összeforrta az ő életükkel csecsemő koruktól kezdve a felnőtt korukig. Az első lépések, az első szavak, az óvodás évek, majd az általános iskolai tanulmányok kezdése bennünket is örömmel töltött el. Aztán az izgalmak a középiskolai, főiskolai, egyetemi felvételek előtt, és a drukkk a sikeres vizsgákért!

Az uszodába vagy a foci pályára, az edzésekre való kíséret és a szurkolás is az életünkhöz tartozott. Minden sikernek, amit elérték, legyen az tanulmányi, vagy sporteredmény, nagyon örültünk.

A közös karácsonyi, húsvéti ünnepek, a nyári vakációk, kirándulások, nyaralások mind megszépítették az életünket. Részesei voltunk a hitbéli nevelésüknek is. A közös imák, a szentmisén való együttes részvétel, a szentségek felvétele (elsőáldozás, bérmálkozás) ma is a legszebb emlékeink közé

tartoznak, vagy a fiú unokánkkal közösen eltöltött hét a pákai hittantáborban.

Betegségük idején ápoltuk őket, de ott ültünk a kórházi ágy szélén is, amikor arra szükség volt. Szoros lett velük a lelki kapcsolatunk, akár öröm, siker, akár kudarc, bánat érte őket, és vigasztalásra szorultak.

Az ünnepi alkalmak, de a hétköznapi találkozások során is az unokák által kért és kívánt étel került az asztalra.

Az unokáinktól gyerekkorukban, de felnőttként is sok szeretet, ölelést, kedvességet kaptunk. Hálásak vagyunk a férjemmel együtt a Jóistennek, hogy a

nagyszülői hivatás gyakorlásának részesei lehetünk.

Azt kívánom, hogy minden nagyszülő annyit ajándékozzon az életéből, szeretetéből az unokáinak, hogy amikor eljön a végső búcsúzás ideje, akkor az unokák ebből a nekik ajándékozott életből, szeretetből töltekezve emlékezzenek majd nagyszüleikre.

Bangó Józsefné Ida, nagymama

Amikor az ember gyereke hivatást választ, - vagyis kigondolja mi szeretne lenni, ha “nagy” lesz, mivel szeretne foglalkozni; az legtöbbször nem tudatos. Gyakran az érzelmei vezérlik, és az, ami közvetlenül hatással van rá, amiben addig élt, amit látott a szüleitől, amit tapasztalt a környezetében...

Egy falun élő pedagógus gyereket - az Isten által kijelölt módon és nem véletlenül - a jövőjét meghatározó hatások érik. Valószínű, sőt biztos, hogy ezért akartam én is gyerekekkel foglalkozni. Ezért lettem óvónő, bár óvodát addig belülről nem láttam! De összegyűjtve a környék gyerekeit: óvodáztunk, iskoláztunk, színházast játszottunk, lóttunk-futottunk, minden dülőt, ösvényt, patakot, tücsköt - bogarat ismertünk.

Beépülve a tudatalattimba alakította hivatásomat, hízaltalantumaimat.

Így volt lehetőségem az adódó alkalmak, szorult helyzetek során feladatokat megoldani, szabályokat elfogadni, alkalmazkodni, az adódó lehetőségeket kihasználni. A mélyben a zsigereimben lévő nógatas, megoldáskeresés, örömköztés mindig tovább és tovább hajtott, táplálta, növesztette talentumaimat. Segítettek a kiváló, rátermett kollégák, a nagy öregek s persze a gyerekek is!

A nehézségek, a megtorpanások, hogy mit hibáztam?, hogy kellett volna másképp?, a szándék a javításra, és hogy biztosan a helyemen vagyok-e kérdései is felvetődtek. De mindig felcsillant egy biztató fény, egy erős késztetés, hogy ezt tenni kell, csinálnom kell. Nem tarthatott vissza a szemembe szórt homok, a “felgyűjtöm az óvodát”, a felém

hajtott kő, a szökés, a fenyegetések, az “akkor sem eszem meg a sponót” dacolás... Az igazságba vetett hittel, keresztényi szeretettel, Isten segítségével mentem tovább. Az érted és nem ellened szigorúságával, következetességgel és persze a szülők segítségével, együttműködésével. Alázattal, a megújulás igényével, a változatosság szabadságával. És nem kis áldozatokkal! Az oktató eszközök hiánya, a nagy létszámok, éjszakai előkészületeket igényeltek. Nem volt világháló, Google, írószercsodák, de voltak újrahasznosítható anyagok, a természetben lelhető dolgok...

Az öröm, az elégedettség, a jó, a szép, az igaz tükröződése a gyermeki szemekben, minden fáradtságot, nehézséget elfeledtetett. Aztán az az érzés, amit évek múlva a városban, templomban járva, a megnőtt, már felnőtt, gyermekeiket vezető volt óvodásaim keltenek; balszam a szívemnek.

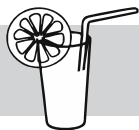
Néha felvillan előttem egy gondolat: talán tettem én is hozzá az életükhöz, talentumaikhoz, sikereikhez valamit? Reménnyel tölt el az a tudat, hogy talán az Úristen elfogadta igyekezetemet. Nem csalódott bennem, az általa kijelölt utat bicebócán -, de megtettem. Szeretetét elfogadtam, belesimultam akaratóba: a közös cél érdekében, a “keresztény szellemiségű óvoda” megvalósulásáért.

Gedeon Júlia, óvónő

Hivatás. A szó hallatán életmentő, segítő, tanító életpályán tevékenykedő ember képe jelenik meg gondolataimban. Egy ember képe, aki az életét mások életének jobbá tételének szenteli. Ezen logika mentén az apaság is hivatás. Az életem fontos – ha nem a legfontosabb – része számomra. Örömet okoz. Az esetleges nehézségek nem gondot, hanem kihívást jelentenek, amiket együtt gyűrünk le. A gyermekeim pusztá léte önmagában is motiváció, hogy apaként tanítsam, segítsen őket. Felfedezni és kibontakoztatni a talentumaikat, ez a feladat. A felnőttkori boldogságukhoz az kell, hogy azzal foglalkozzanak, amit szeretnek. Az apaság kétirányú utca. Apaként terelgetem őket, míg gyermekként ők is formálnak engem. Minél pontosabb önismeretre ösztökélnek, mert hiteles példakép csak úgy lehetek, ha tisztában vagyok a saját erősségeimmel, gyengeségeimmel, korlátaimmal. Nincs nagyobb öröm, mint látni a fejlődésüket és megélni, hogy ehhez nekem (is) közöm van.

Lipóczki Tamás, mérnök, tanár

Frissítő

Találkozni Istennel a digitális térben? Lehetséges ez egyáltalán?! Nekem is???

Hallgatni Istenre, valakinek azt jelenti, hogy hallgatók arra, amit a szüleim mondanak nekem, és megteszem. Akad olyan társunk is, aki az erdőben szeret lenni vagy kirándulni, mert úgy érzi, a csöndes magányban, a természet zajaiban békére lel, amolyan speciális Isten-tapasztalatra. Mi, keresztények, mindezen gyakorlatok mellett keressük az élő Istent, aki a meglepetések Istene, aki szeret minket és életét adta értünk Egyszülött Szent Fiában, aki Testvérünk lett, tehát egészen emberré lett az egészen Isten, és értünk tette ezt, a lelkünk üdvéért, hogy teljesebb életünk legyen, mint lenne nélküle.

Egyszerű nyelvezettel szeretnénk néhány ötletet adni a digitális térben található, kincset rejtő helyekre, amely oldalak „digitálisságuk” ellenére nagyon hasznosak lehetnek a lelkünk és a testünk számára is. Mindössze egy mobiltelefon, tablet, számítógép vagy laptop szükségeltetik elérhető internetkapcsolat mellett az alkalmazás letöltésére. Némely applikáció használatához szükséges az internet elérhetőség (wifi), némelyik számára pedig a letöltés után már nincs szükségünk az internet-hozzáférésre, mert az eszközünk már birtokolja mindazt, amit korábban letöltöttünk rá, tehát az applikációt – nevezhetjük programnak is – így is használni tudjuk.

Összeszedtünk két, Istennel való kapcsolatunk segítésére létrejött, magyar nyelven is működő oldalt a magyar jezsuiták egyik legutóbbi hírlevelére támaszkodva, majd egyszerű lépésekkel bemutatjuk, hogyan lehet „belépni” a digitális térbe, és vele belépni a „szent térbe”, a lelkünk szentélyébe, ahol Isten az Őt megillető helyen megpihenhet. Így az emberi kapcsolataink is nagyobb biztonságban lehetnek majd. Az első a Szent Ignác-i lelkiségbe vezet el minket nagyon barátságos és kíméletes módon (Ignáci ima), a másik segítségével pedig veszélyben lévő kisbabákért imádkozhatunk, egyszerre egyért (Powerbank for Life).

A Google Play Áruházat kell megkeresni a telefonunkon (eszközünkön) az automatikusan rajta lévő alkalmazások között. Egy színes háromszöget keressünk kék, zöld, sárga és piros színnel, fehér háttérrel. A háromszög csúcshoz jobbra néz. (Nálam legalábbis ilyen.)

Rákattintunk egyszer.

Főnt a nagyító képét láthatjuk, nálam baloldalt. Rákattintok egyszer.

Ekkor elkezdhetünk írni: bepötyögjük oda a keresett alkalmazásunk nevét, és már fel is ajánlja az általunk keresett tartalmat. Például beírhatjuk az Ignáci ima keresőszót.

Akkor rákattintunk egyszer e tartalom nevére, vagy a nagyító alakjára kattintunk egyszer,

és megjelenik az applikációnk ikonja, mellette a Telepítés szó. (Nálam késsel.) Rákattintok egyszer a Telepítésre.

Kírja a gép, hogy a letöltött tartalom átment a biztonsági teszteken. (Reméljük.)

Ekkor legalul!!! - nem pedig a közepénél!, rákattintunk egyszer a középén fekvő „Megnyitás” szóra.

(Elegendő hely hiányában sajnos nem tudjuk telepíteni. Ekkor könnyíteni kell a tárhelyünk tartalmát, törölnünk kell fényképeket, vagy fölösleges alkalmazásokat, videó felvételeket.)

Belépve a letöltött tartalomba, négy lehetőség tárul elénk, szép, színes képek világos kíséretében, ahonnan bármikor választhatunk: Ima Szentírással / Meditációs imák / Examen / Egyéb döntés – Kommunikáció – Reflexió.

Ezekben belül választhatunk további lehetőségeket: beállíthatjuk, hogy naponta hány órakor jelezzon nekünk az applikáció, hogy elérkezett az imánk ideje, vagy hogy lapozzon-e automatikusan, legyen-e ennek hangja, vagy igényeljük-e a „ne zavarjanak üzemmódot” választott imaidőnk alatt, illetve, hogy kérünk-e emlékeztetőt az ima-alkalmunkra minden nap, és ha igen, hány órakor. (Tehát rendszerességre is tanít, ami igen hasznos az imában is.)

A letöltés után ennél az alkalmazásnál már nincs szükség további internethasználatra.

A kedves Testvéreknek nagyon jó szívvel ajánlom ezt a lehetőséget. Istennel tényleg lehet találkozni általa, ha komolyan vesszük a rászánt időt. Ne féljünk találkozni se Vele, se magunkkal.

A másik applikációt hajdanában letöltöttem a telefonomra, kétszer imádkoztam végig, vagyis kétszer kilenc hónapig. Ebben az applikációban a valóságban megtörtént eseteket, a kisbabák fejlődését, az élet növekedését érezhetjük Isten közelségében. Az ember, ha vállalja, kilenc hónapig imádkozhat az applikáció segítségével egy olyan kisbabáért, akinek az élete veszélyben van. Ennek a kisgyermeknek a nevét csak Isten ismeri, mi a szívünkben hordozzuk a kicsi gyermeket és egyébként a szüleiért is imádkozunk. Most nehezen tudtam letölteni, de nem fogott ki rajtam, nem adtam fel és sikerült.

A fentieket követve ugyanígy megkeressük a Google Play Applikációban a már említett módon a következőt be-
pötyögve: Powerbank for Life
Sikeres Telepítés után rögvést olvashatjuk a köszöntő szöveget a lengyel testvéreinktől lefordítva.
Nincs más hátra, mint hogy az előszót vagy köszöntő tájékoztatót odafigyelve elolvassuk, és utána alul a piros hátterű

„Kezdjük”-re kattintsunk!
(Csodaszép kilenc hónapban lesz részünk, növekedve, tisztulva a szeretetben.)

A letöltés után ennél az alkalmazásnál folyamatosan szükség van további internethasználatra, ez a hátránya.

Isten éltesse mindazokat, akik tesznek az Ő Országáért és közben az embereken is segítenek!

S.Ivancsics Evelin

Az „Ignáci imák” alkalmazás

A változó hangulat, a figyelem elkalandozása sokszor nehezíti az imádkozást. Nagy segítséget jelenthet az imaapplikáció, amelyben a legismertebb Szent Ignác-i imaformák közül választhatunk: ima Szentírással, ignáci szemlélődés, ritmikus imamód, belső figyelem, a szív imája, esti ima stb.

Az alkalmazás személyre szabott lehetőségeket kínál: beállíthatjuk, hogy mennyi időt szeretnénk imádságra szánni, férfi vagy női hang kíséren az imában, illetve értesítést kérhetünk igény szerint.

Az applikáció a Google Play -en keresztül ingyenesen letölthető.

(Forrás: parkatt.hu)

Delacasse Bencze Erzsébet

Beteggy

„A hit az a madár, amelyik akkor is énekel, amikor tart még az éjszaka sötétsége.” *

Beteggy. Tehetlenség. Fájdalom.
A hit él, s ha felél a kín, énekel.
A láz elröpít Golgota hegyére –
Könnycseppek gurulnak szét arcomon...
Krisztust látom átszegezett kézzel,
aki érettünk feláldoztatott...
Hol a gyötrelmem az övéhez képest?!
Legyen nappal vagy akár éjsötét,
hálát adok, térdre hullok Érte...
Szemem lángtükrében kigyúl a fény,
Nem csüggedek, szólít a hit reménye.
Minden kínomra mosoly a válaszom.
Egy titokzatos madár vállamon
szívembe súgja: meggyógyulok...

* Indiai mondás

40 nap az Életért imaalkalmak

Húsvét templomunkban

Naptár

Szent Zita – április 27.

Zita a Lucca melletti Monsagrati nevű kis faluban született, talán 1218-ban, szegény, de mélyen vallásos családban. 1230-ban, 12 évesen adták cselédnek a luccai Fatinelli családhoz, akiket hűségesen – a hagyomány szerint egyetlen nap mulasztás nélkül – szolgált halála napjáig, 1278. ápr. 27-ig.

Feladatait mindig pontosan látta el, s közben szüntelenül imádkozott. Hamarosan belépett a ferencesek harmadrendjébe, később megtanult írni-olvasni is, hogy a zsolozsmát végezni tudja. Gyakran rendkívüli kegyelmekben részesült. Lassanként az egész család barátja és tanácsadója lett, átvette a háztartás vezetését. Példájával elérte azt, hogy a kezdetben egyáltalán nem vallásos család és a cselédség is buzgó kereszténnyé lett. A tisztaság erényét nagy gonddal őrizte, és gondoskodott a szegények szükségleteiről is.

A luccai San Frediano templomban temették el. Tisztelete már a halála évében megkezdődött. XII. Ince pápa a szolgáló szeretet hőseként 1696. szeptember 5-én szentté avatta, 1953-ban pedig a háztartásban dolgozók védőszentjévé nyilvánították.

Magyarországi vonatkozása is van életének és munkájának: 1908 és 46 között a Katolikus Háziasszonyok Országos Szövetségének vezetése alatt működtek a Szent Zita Körök, mint a háztartásban dolgozó katolikus nőszervezet egyik tagozata. Céljuk a háztartási alkalmazottak összefogása, a leányok nevelése, érdekvédelme és vallási művelése. Előadásokat, kirándulásokat és bálakat rendeztek, állást közvetítettek számukra. Saját újságjuk is volt.

A korábban nem túlzottan ismert 13. századi szent nevét a 20. században Magyarországon a szeretett Zita királyné tette népszerűvé, a század végén pedig ismét igen kedvelt kereszt-név lett.

Marx Mária

Szent György – április 24

György egyike a legnépszerűbb szenteknek. Mind a keleti, mind a nyugati az egyház vértanúját, a segítő és katonaszentet tiszteli benne. Sajnos életét és halálát annyi legenda szövi át, és olyan kevés a hiteles adat róla, hogy – bár létezését senki sem vonja kétségbe – tetteit, csak Isten ismeri, amint azt Gelasius pápa az 5. században kijelentette róla.

Valószínűleg a diocletianusi keresztényüldözések során, Lyddában (Lydda ma Lod néven Tel-Aviv elővárosa) halt vértanúhalált, tisztelete is onnan indult világhódító útjára.

A hagyomány szerint a 270-es években, előkelő kappadokiai családban született, édesanyja hatására lett keresztény. A kor szokásai szerint ifjan lépett katonai szolgálatba, és ott kiválósága miatt magas pozícióba került. Amikor Diocletianus császár uralkodásának végén, különböző és meglehetősen bonyolult társadalmi folyamatok következtében kitört az utolsó – és legvéresebb – keresztényüldözés, György is összeütközésbe került a császári paranccsal, börtönbe került, majd válogatott kínzások

után 303-ban mártírhalált halt.

Életéről és különösen haláláról számos legenda született, és már az 5. században sok templomnak volt tituláris szentje, többek között Rómában is.

Egyik legerőteljesebb, népmesei vonásokkal is rendelkező legendás cselekedete a szűzleányokat elnyelő sárkány legyőzése volt. Emiatt leggyakrabban páncélos vitézként ábrázolják. A középkorban több lovagrendnek, köztük a magyar alapítású Szent György Lovagrendnek, valamint a nagy befolyással és hatalommal rendelkező Német Lovagrendnek is védőszentje lett.

Ugyancsak ez lehet az oka, hogy a korai középkor óta számos foglalkozás (fegyver- és páncélművesek, fegyveres testületek), helység (a rengeteg –szentgyörgy végződésű falu- és városnév mellett pl. London, Moszkva, Barcelona, Isztambul, Bejrut), sőt ország (pl. Anglia, Portugália, Görögország, Etiópia és Grúzia) választotta védőszentjének.

A népi vallásosságban is jelentős szerepet kapott: a pestis sújtotta Rajna-vidékről kiindulva német hatásra az ún. „14 segítő szent” közé sorolták, a parasztok és állatállományuk védelmezőjeként tisztelték.

Ezzel összefüggésben a szent ünnepén – amely hagyományosan a vértanúsága napja – április 24-én történt az állatok nyári legelőre való kihajtása, a pásztorfogadás, valamint az ilyenkor aktuális, területenként változó szokások gyakorlata.

Ünnepét Rómában 683 óta ülik, a magyar szokástól eltérően április 23-án.

Érdekesség, hogy Szent György tisztelete nemcsak a katolikusok, hanem az anglikánok és a muszlimok között is létezik, sőt Grúzia fővárosában, Tbilisziben az ortodox egyház előírása ellenére szobrot is állítottak neki.

A magyar Szent Korona alsó pántjának, a corona graecának egyik zománclapján Szent György ikonszerű mellképe látható. Számos ábrázolása közül a magyar szívnek legkedvesebb Kolozsvári Márton és György 1373-ban készült Sárkányölő-szobra, amelynek eredetije a prágai várban, másolatai pedig Kolozsváron, Szegeden és Budapesten, a Halászbástyánál láthatók.

Marx Mária

Templomunk

Miért vannak ereklyék a katolikus templomok oltárain?

A Bibliában az első oltár és áldozat Káiné és Ábelé volt. Káinét nem fogadta el az Úr, Ábelét igen. Ebből lett az első gyilkosság (Ter 4).

A másik oltárt Ábrahám építette a hagyomány szerint a jeruzsálemi templom hegyének helyén. Fiát, Izsákot kellett volna feláldoznia, a számára legértékesebbet. De nem engedte végül Isten. (Ter 22)

A jeruzsálemi templomban, annak bejárata előtt hatalmas oltár állt faragatlan terméskövekből. El sem tudjuk képzelni, mennyi állat, értékes termény égett ott el. Annyiféle áldozat volt, ahány imánk: engesztelő, kérő, hálaadó. Természetesen az igazi áldozatnál a legfontosabb a lelkiület volt: ahogyan adták Istennek. A sokfajta áldozat között a teljesen elégő áldozat, a holocaustum volt első helyen.

A mi oltáraink valahogy az ószövetséginek a másai. Nálunk is lapjának egyetlen természetes kőből kell lenni, fel kell szentelni, kizárólag az istentisztelet számára kell fenntartani, minden közönséges használat teljes kizárásával. Évezredek óta az oltárt Krisztus, méghozzá a holocaustum, a magát maradéktalanul feláldozó Főpap jelképének tartották.

Hogy Krisztus Urunk vértanúságát, engesztelő keresztáldozatát, vértanúinak egységét a Fővel és a szentek egységét még jobban kihangsúlyozza az Egyház, ezért már a 2. századtól

kezdve a vértanúk sírja közelében vagy pontosan a fölé emelték az oltárt. Amikor pedig ez lehetetlen volt, két vértanú ereklyéjét helyezték az oltárlap alá. Ma is ez a szabály. Ezen ereklyék valódiságáról meg kell győződni, törődni kell velük. Ha a rajta lévő főpásztori pecsét megsérül, ki kell cserélni, újat kell kérni. (<https://www.keresztenyelet.hu/miert-van-ereklye-az-oltarban>)

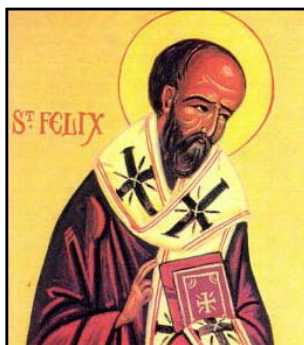
A Mária Magdolna templom főoltárában Nolai Szent Félix; a szembemisező oltárban Assissi Szent Ferenc és Padovai Szent Antal ereklyéi találhatók.

Mindhárom szent- Szent Félix, Szent Ferenc és Szent Antal – egyszerűségben, szegénységben élő, tüzes lelkű, az Úr Jézust mélyen ismerő és szerető keresztény volt. Életük minden pillanatát ez a szeretet hatotta át, s ebből fakadt minden tettük, tanúságtételük. Az Úr megáldotta őket, hiszen életáldozatuk bőséges termést hozott: az emberek megtérését, az Egyház megújulását.

Amikor részt veszünk a szentmisén, gondoljunk rájuk! Kérjük közbenjárásukat, hogy azokat a kegyelmeket, melyeket ők bőségesen megkaptak, hitünk mértéke szerint ránk - zalaeger-szeigi hívekre is - áraszsa a mindenható Úr Isten!

Háriné Mile Mónika

Nolai Szent Félix

Gazdag pogány katonatiszt fiaként született. Nola (Itália) városában lett pap, keresztény hitéért és buzgóságáért több ízben üldöztetést szenvedett. A börtönből csodás módon jutott ki: Angyal jelent meg neki, aki levette bilincseit és egy másik, a környező hegyekben rejtőzködő öreg püspök segítségére vezette. Más alkalommal Félix a nolai főtéren tanított, amikor támadói kivont karddal rontottak rá. Azonban Isten annyira elkápráztatta a támadókat, hogy azok éppen Félixet kezdték

meg, hogy hol lehet a püspök. Félix egy kőüregbe menekült a katonák távozása után, aminek nyílását azonnal beszötte egy pók. Így ott később sem keresték. Egy idő után egy száraz kútba költözött, és heteken át ott is élt.

Az üldözések megszűnte után a város népe püspökké akarta tenni, ő azonban alázatból mást választott meg, és szegénységben fejezte be az életét 256-ban vagy más források szerint 313-ban. A katolikus egyház szentként tiszteli és halála napján üli emlékét.

Forrás: Magyar Katolikus Lexikon

Jó volt olvasni!

Jonathan Sacks: Kéz a kézben (Isten, tudomány és az értelemkeresés)

Egy ismerősöm nyomta a kezembe ezt a könyvet. Hát nem egy hatékony olvasmány – legalábbis nekem. Nagyon lassan haladtam vele, mert minduntalan elkalandoztak a gondolataim. Például ezeken a dolgokon:

A vallás és a tudomány kapcsolatáról évszázadok óta vita van. Sokan ellentétesnek vélik a két felfogást: vagy tudomány, vagy hit. A két különböző dolog nemcsak összeegyeztethető, hanem mindkettőre szükség van: a vallás és a tudomány alkotja a két perspektívát. Így állhatunk a fizikai realitás talaján és megtarthatjuk lelki érzékenységünket is.

Az univerzum létrejötte nagyon valószínűtlen. Ha a matematikai és fizikai jellemzők (gravitáció, a sötét anyag és a sötét energia...) már kicsit is eltérnének a jelenlegi értéküktől, nem jöttek volna létre a csillagok, vagy egész más univerzum létezne élet nélkül, vagy már megsemmisült volna az élet kialakulása előtt. Mi zárja ki az intelligens tervezés elgondolását és mi tá-masztja alá?

A könyv szerzőjének elmélete szerint azok a kultúrák, ahol magánhangzók nélküli az írás, a szavakat nem egymásután, egyesével olvassák ki, mert különböző magánhangzók esetén különböző szavakat kapunk, könnyen félreérthetjük az adott szót. Ilyen nyelvben az egész mondat értelmét kell átlátni, csak akkor olvashatók ki a megfelelő szavak. Ilyen szöveg elolvasásához többlet agymunkára van szükség. Különösen az agy bal féltekéjén. Mert ez az oldal „végzi” a dolgok elemzését és összegzését. A jobb félteke erőssége az érzelem. Ha csak az egyik féltekét használjuk, óhatatlanul féloldalassá, egyoldalúvá válunk. Mindkét féltekére egyformán szükségünk van. Elemzés és empátia, tudomány és vallás ellentéte helyett egység.

A rossz problematikája: Sokak (mindenki?) által feltett kérdés: Hogyan engedheti meg Isten az igazságtalan szenvedést a világban? Természeti katasztrófák, éhínség, háborúk? A filozófiai logika következtetése: Isten vagy nem képes megakadályozni a rosszat (nem mindenható), vagy – bár képes rá – úgy dönt, hogy megengedi (akkor nem jó)! Sok ember így veszíti el hitét.

Három elterjedt válasz az igazságtalan szenvedésre. Első válasz: A földi élet után van egy igazi, szenvedés nélküli élet – érvényesül Isten jósága és reményt ad az embernek, de passzivitásra ösztönöz. Másik válasz: a szenvedés alkalom az erkölcsös tettekre, erkölcsi fejlődésre – felelős cselekedetet indukál. Harmadik válasz: van rossz, igazságtalanság, tehát nincs Isten! Küzdelem van a túlélésért (darwinizmus), ez a realitás, ezért keresd, kerüld a szenvedést, hajhászd az örömeiket ebben a rövid életben, ha már nem tudod, szűnj meg (öngyilkosság). Az első és a harmadik válasz az elfogadás, a beletörődés filozófiája. A monoteista vallás nem az elfogadás vallása, hanem a

tiltakozásé, a cselekvésé és a reményé.

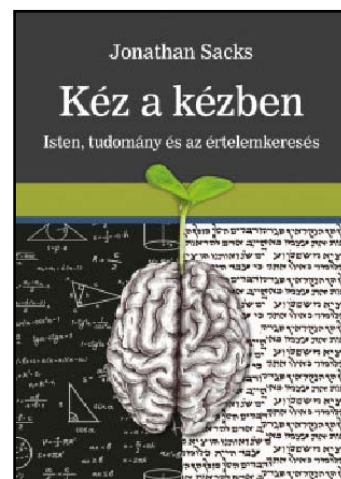
A természet működéséből származó szenvedés enyhíthető, az ember által másik embernek okozott szenvedés – jó erkölccsel – csökkenthető, de leginkább a magunk által magunknak okozott szenvedés (szenvedélybetegségek). Működhet-e olyan fizikai világ, melyben nincs szenvedés (vulkánkitörés, árvíz, erdőtüzek)? A szenvedés jó részének oka az ember szabad akarat.

De tudna-e Isten olyan világot teremteni, ahol az ember nem okoz másnak és önmagának szenvedést – ez a robotok világa lenne. És mit érne ez a világ?

Amikor elveszítjük Istent, mit veszítünk el?

A vallásos intézményeket, formákat, rituálékat biztosan. De azt állítja a könyv, hogy amikor eltűnik a vallásos hit, fokozatosan eltűnik az emberi méltóság, az élet tisztelete. A vallás ellenes új rendszer az emberi méltóság élharcosának hirdeti magát, de az emberek kiszolgáltatottabbá és magányosabbá válnak, felbomlanak a házasságok, az élet eldobható lesz abortusz és eutanázia formájában. A kizárólagos önmegvalósítás, az individualizmus következménye a közösségek felbomlása, a hűség és az identitás elértéktelenedése. Fontos szavak vesznek el erejüket: a kötelesség, a felelősség, a tisztesség és a bizalom. Nehezebb lesz fenntartani azt a gondolatot, hogy a házasság egy elköteleződés. Sok alkalmi „barát” igazi barát helyett, nem kötődöm munkahelyemhez, lakóhelyemhez, hazámhoz, kultúrámmhoz. A gyengékről való gondoskodás keresztény elve természetellenes, szembe megy a természetes kiválasztódással, az erő hatalmával. A vallás kétségtelenül sok kárt okozott a történelemben, de még többitől védett meg. Megemlíti a világi alapokra helyezett társadalom történelmi kudarcait: francia forradalmat, sztálinista Oroszországot, a náci Németországot és a kommunista Kínát. Önmagában a piacgazdaság és a liberális demokrácia nem elég erős, hogy az embereket közös jóért hozott áldozatokra ösztönözze.

A szerző kitér még a darwinizmus és a neodarwinizmus problémájára, a politeizmus és a monoteizmus ellentétére, bűnbánó, valamint a hibáztató kultúrára, amiből gyilkos kultúra fakadhat és még sok minden másra. Akinek van ideje lassan, elmélkedve olvasni, az olvassa el.

Riport

Beszélgetés Farkas Ferenc szobrászművésszel

Április elején látogattam meg édesapámmal a 2023-ban Munkácsy-díjjal kitüntetett Farkas Ferenc szobrászművésszt egy beszélgetés erejéig. A falakon a már elhunyt közös barátjuk, Gábrriel József festményei sorakoznak. Bepillantottunk a műterembe, láthattunk maketteket, vázlatokat, olyan különleges anyagokat, mint a zöld viasz, és olyan érdekességeket, mint az égetőkemence.

- Számos alkotása található Zalaegerszegen, így a Mária Magdolna plébániatemplomban és annak közvetlen környékén: a Mindszenty-dombormű, a középkori városmakett és Mihály deák szobra is. Megtudhatunk ezek készítésének körülményeiről néhány érdekes mozzanatot?

- A Mindszenty Józsefről készült dombormű magánfelajánlásból készült. Egyike volt országosan a Mindszenty Józsefről készült első ábrázolásoknak. Abban az életkorban ábrázolja a bíborost, amikor itt regnált Zalaegerszegen. A méretet és a formát a helyszín sugallta. Szerettem csinálni. Érdekes alak, aki „nehezen adja meg magát.” Később egy pályázaton is részt vettem, aminek a megvalósult, nyertes szobra a déli templomoldalon látható. A ferences templomba is ugyanazon magánfelajánlás alapján készítettem el Mindszenty bíboros fából készült szobrát.

Az utóbbi időben elég sok város készített főleg turisztikai célzattal önmagát megjelenítő városmaketteket. Külföldön is nagyon sok ilyet láttam. Valamennyire információs táblaként is szolgálnak, amelyen megszámozzák a nevezetesebb épületeket. A zalaegerszegi annyiban különbözik, hogy a középkori várból igazából semmi nem maradt a felszínen. Ha valami maradt is, arra rátelepedtek a későbbi épületek, így egyetlen várábrázolásból, középkori metszetből, illetve alaprajzként a hadmérnökök korabeli végvári felméréseiből kellett kiindulni.

A rézmetszet részben fikció volt a maga korában is. Egy, az udvar alkalmazásában álló bécsi rézmetsző készítette a kapitányok beszámolóit, elmeséléseit alapján. Ezt példázza, hogy a templomot a metszet a váron belül ábrázolta, holott a négy bástya elhelyezkedése alapján ez nem felel meg a valóságnak. Nem tudtuk, hogy a várfalon belül a lakások pontosan hogyan helyezkedtek el. Egyedül a kapubejárat és a püspöki palota készült tartós, szilárdabb építőanyagból, a többi épület az enyészete lett. A rekonstrukcióra törekedtünk, de sok benne a „költészet”, épp ezért nagyon jó élmény volt ezt készíteni: lehetett a felületekkel játszani, ráadásul kapott egy domborművet is a török és a magyar vitéz csatájáról.

Jelzésszerűen megidéződik majd az északnyugati körbástya a börtön fala mögötti parkolónál, a most visszaépítésre kerülő Mérlegháznál. Május 9-ig kell átadni a „Végvári vitéz ágyúval” című szoborcsoportomat, amely már öntődében van, és a körbástya helyén kerül elhelyezésre.

Mihály deák Zsigmond király idejében az első név szerint ismert városbíró, kvázi polgármester-előd volt Egerszegen, aki nem

egyházi emberként tudott írni-olvasni. Évente egyszer adott ki engedélyeket, peres ügyekben járt el. Egy középkori oklevél említette a nevét. Mivel Egerszeg szűkülöködik a történelmi milióban, az ezt leginkább megidéző templom, múzeum, bíróság környékére került a szobor. A középkori miniatúrákból kiinduló tudósembert ábrázoltam írópaddal, ami technikailag nagyon izgalmas játék volt. Az öltözetet az általam nagyon nagyra tartott budavári gótikus szoborleletből kölcsönöztem. Az 1970-es években Zolnay László ásta ki a Zsigmond király által építtetett egykori palota helyéről az Európa akkori élvonalába tartozó minőségű, gyönyörű faragványokat, amelyeket szerencsére a föld konzervált, és jelenleg a Budapesti Történelmi Múzeumban láthatók.

Az alkotás folyamatában konzultálni kell tudós emberekkel. Egy ilyen történelmi témából nem lehet absztrakt alkotást létrehozni, törekedni kell a korhűségre. Egy makettben katartikus érzelmeket nem lehet ábrázolni, de nem árt, ha meg tudja győzni a nézőt, hogy igenis így nézett ki a vár. Akkor már elértünk valamit. Az alkotás folyamatában nem is a technikai kihívások a legizgalmasabbak, hanem az utánanézés, nyomozás, megjelenítés.

A lelkemnek nagy ajándék, amikor saját kútforrásból származó alkotás valósul meg köztéren, ami a saját szívem csücske. Ilyen az egymással ismerkedő Fiala pár a korlátlan Deák téren. Még a pesti, pécsi élményeim, az ott látott gimnazisták elevenednek meg. Mi is ilyen korlátokon ültünk egykor a pécsi Sétatéren. Állami támogatással, némi önkormányzati önrésszel, egy pályázat keretében valósulhatott meg a szobor. A kiíró nem szabott meg kötött tematikát, rábízták azt a pályázó önkormányzatokra. Ez egy oldottabb, hozzám közeli szobor, hiszen az én agyamból pattant ki a téma.

Egy köztéri dombormű, mellszobor, egész alakos szobor esetén sokszor meg sem fordul az ember fejében, hogy ezzel a témával, emberrel kezdjen valamit. Akkor válik élessé, amikor egy megrendelés kapcsán érkezik a sugallat, hogy ezzel kéne foglalkozni. Ekkor kezdődik a kutatás, ásás, hogy ki volt, mi volt az illető. Például az utcanév-táblák kapcsán, amikor említették nekem Holub József nevét, akkor az ember nem mert visszakérdezni. Fogalmam sem volt, hogy ki volt ő, de közben kiderült, hogy elég sokat tett a vármegye néprajzáért, a helytörténelmi kutatásokért. Göcseji Pataki Ferencről, Padányi Bíró Mártonról is készítettem domborműveket, amelyeknek ismeretterjesztő célja is van. A legutóbbit Németh József múzeumigazgatóról készítettem, aki az elmúlt évben halt meg.

- Kapott régebben olyan megrendelést, amelyet visszautasított?

- Volt olyan, hogy szóba került, de kifejeztem, hogy a „talán nem kéne” kategóriába tartozik, de hál’Istennek nem lett belőle semmi. Nem vállalható, megosztó személyről, eseményről szóló szobor készítésére nem voltam kényszerítve. Az egy dolog, hogy bizonyos személyek megítélése mai napig eléggé vegyes tud lenni. Ugyanaz az ember szent vagy ellenség tud lenni attól függően, hogy ki melyik oldalon áll. Ennek egy érdekes példája

Farkas Ferenc

a református templom mellett Kálvin mellszobra, illetve mögötte a templomépítő Fekete lelkész úr és az akkori Teleki főispán alakja. Akkor megkaptam egy volt kollégámtól, hogy nem is tudtam, hogy te faszobrokat készítesz. Pedig ez a két ember tett valamit azért, hogy e templom létrejöhetett a második világháború környékén. Az egy másik dolog, hogy ebben az időszakban már elkezdődtek a deportálások.

- Hogy indul, milyen fázisokon megy keresztül az alkotás folyamata a megrendeléstől, ihlettől a megvalósulásig?

- Nagyon érdekes egy-egy munka létrejöttének a folyamata. A megrendelés úgy indul, hogy a megrendelőnek vannak fix kívánalmai, amelyekből elindul a folyamat. Amikor olyan feladat jön, ami az embert elsősorban nagyon inspirálja, akkor a munka nagyon gördülékeny tud lenni, főleg amikor a megrendelővel is találkozik az elképzelésünk. De van, amikor a téma nehezebben adja meg magát, az ember küzd vele, több variációt készít, ami egyébként is szokásom. Ha életszerű határidőt szabnak, akkor viszonylag gyorsan elkészülhet az alkotás. Vannak olyan munkák azonban, amelyek készítése évekig elhúzódik. Ezek általában kötődnek valamihez, például egy térrekonstrukcióhoz. Hévízen például a fürdő környékén két figurám már a helyén van, le vannak takarva, de a térnek még el kell készülnie az átadáshoz.

A kivitelezés időszakának van egy üteme, az már belátható, mérhető, de mindenképpen hónapokról van szó. Sokat köszönhetek Zalaegerszegnek, elég szépen ellátnak kisebb-nagyobb munkákkal, például a Zegasztár díját, díjermeket, utcákat jelző domborműves táblákat is én készítettem, mint az Iskola köznél.

A kivitelezésnél először variációk, miniatúrák készülnek, ami olyan, mint a tanmenet: azért kell csinálni, hogy legyen mitől elténni. Én is ezeken tisztázok bizonyos dolgokat. Ami kicsiben igaz és hiteles, az nem biztos, hogy a nagyban is jól néz ki, tehát a végleges alkotás nem lehet pusztán a vázlat felszorzós nagyítása.

- Mi a kedvenc anyaga?

- Én elsősorban bronzal dolgozom. Nagyon kedvesek számomra a faszobrok is, amelyek főleg egyházi munkák. Faszobrot csak belső térbe készítek, mert a világ összes konzerváló anyaga sem menti meg hosszú távon a pusztulástól és a megrendelő évek múltán talicskába szórhatja a szobor maradványait. A pályám elején nagyon sok faszobrot faragtam, mert az volt leginkább elérhető

pénzben, egy darab fát könnyen be lehetett szerezni valahonnan. Van egy-két kőmunkám is, de igazából nem gondolkozom kőben. Alsónemesapátiban van a templomban két színezett mészkőszobrom. A szobrászat történetében hosszú ideig színezték a szobrokat. A kőbe való faragásnak van egy áttétmegoldása: általában kőfaragó készíti a szobrász mintája alapján, maximum a végén nyúl bele a szobrász. Nagyon kevesen vannak ma már olyanok, mint Michelangelo, aki „nekiment a sziklának” és kifaragta Dávidot. A szobrászat csúcsa Michelangelo Piétája a római Szent Péter-bazilikában, amelynek lelke van, amelyet én is ámulva nézek. Életem egyik legnagyobb élménye a krakkói Veit Stoss-féle, 13 évig készült Szűz Mária-oltár. A nyolcvanas években láttam először. Egy több mint 10 méteres dúsán faragott, aranyozott háromszárnyú tábla, amelyet minden reggel apácák nyitnak ki hosszú bottal, este pedig bezárnak. Nemrég jártam ott ismét, és minden nap, amíg ott tartózkodtunk, elmentünk megnézni az oltárt. Nehéz beszélni róla, de hihetetlen élmény előtte leülni, elmélni, imádkozni. A középiskolában kerámia-szakon végeztem, ezért az égetett cserép, a terrakotta is nagyon kedvelt anyagom.

- Vannak-e olyan ismerős személyek, akiknek az arcvo-násai esetleg felsejlenek az elkészült műalkotásain?

- Nagyon tudom becsülni az elmúlt korok teljesítményeit, sok alkotót próbálok felidézni Michelangelo-tól Dürerig. Sokszor nem is szándékosan, tudatalattiból jönnek elő élmények. Például egy Madonna-szobrot készítettem, amikor a gyerekeim kicsik voltak, és valaki azt mondta, hogy a fiamról mintáztam a kisdedet. Lehet, hogy merítettem belőle, mert akkoriban ők futkostak a láb alatt, de nem volt benne tudatosság. A történelmi alakoknál természetesen vissza kell nyúlnom a korabeli történelmi ábrázolásokhoz, de beleygürom a saját látásmódomat is. A privát munkáknál sokszor idézek meg olyan részleteket, amelyekben egy általam nagyra becsült művész munkájához, személyiségéhez nyúlok vissza a saját véleményem, kis csavar hozzáadásával: kegyes pimaszság tisztelettel ötvözve.

Zalaegerszegen és az ismerősök közül néhányan azzal cukkoltak a bajuszból kiindulva, hogy a Dísz téren álló zalai nemes alakjában saját magamat formáztam meg. A fiam egyik barátja mondta egyszer, amikor jött látogatóba, a fiam „Hol találkozunk?” kérdésére humorosan válaszolva, hogy „Találkozunk apádnál!”, ez a szobrot jelentette. Abban biztos vagyok, hogy minden alkotásban a művész egy kicsit magát is mintázza.

A budai Vár Főőrségi épületének homlokzatára készítettem pályázat alapján egy 21 m2 alapterületű bronzkaput három úszószárnynyal, amelyeken egyenként 9-9 dombormű szerepel a magyar történelem budai Várhoz kapcsolódó jelentősebb eseményeivel. A középső szárnyra magyar szentek kerültek, a gyűjtőpontban a Magyarok Nagyasszonyával. A bal oldali kapuszárnyon szerepelt Zsigmond király és udvartartása is, ahol én vállaltam támaszkodtam a már említett budavári gótikus szoborleletek alakjaira. Ugyanezen kapuszárny első tábláján az országot újjáépítő IV. Béla egyik kőfaragójában szándékoltnak saját arcmásomat jelenítettem meg.

Néha nem direkt inspirál egy arc. Elraktározódik az emlékeimben egy arc, egy mozdulat. Lehet, hogy ez az emlék egy későbbi munka során jut eszembe, és akkor hívom elő, mert nagyon illik a hangulata a megjelenítendő szituációhoz. A céltalannak tűnő firkálgatások, vázlatolások „eredményei” is felidéződnek később.

A modellek használata nagy segítség. Leonardo da Vinci is rengeteg arctanulmányt készített előzetesen az Utolsó vacsorához. El Greco elmeogyintézetbe ment torzult karaktereket keresni.

- *Ki a kedvenc szobrása egy szobrásznak?*

- Mai napig nagy tisztelettel nézek jó néhány szobrászra. Mindent szívesen megnézek az ókori görögöktől a reneszánsz nagyjaiig. A gótika kiemelt alakja számomra Veit Stoss, a reneszánsz a mindenre kíváncsi Leonardo, Michelangelo, Donatello. Évszázadokat ugorva az igazán inspiratív Rodin, Maillol, a magyarok közül a főiskolai mesterem Somogyi József mind-mind azok közé tartozik, akik olyan szellemiséget sugároznak, amellyel együtt tudok élni, amit be tudok építeni a saját munkámba. Az absztrakt nem igazán a kedvencem, de Henry Moore természeti formákra támaszkodó alkotásai rendkívül organikusan tudnak illeszkedni a tájba.

- *Saját szórakoztatásra is készülnek alkotások?*

- Természetesen. Viszonylag sok érmet csinállok, ami a szobrászat „gyorsreagálású hadteste”. Hamar el tudok velük készülni, ebben van a legtöbb szabadság, ezekkel tudok kísérletezni büntetlenül. Egyik kollégám mondta, hogy az érem ideje télen van itt, nem kell befűteni hozzá a műtermet, hanem vacsora után a konyhaasztalnál is lehet vele foglalatostkodni. Paralel futnak az alkotófolyamatok. Bizonyos munkafázisoknak van egyfajta monotonitása, mint a gipszöntés, reszelés, amelyekkel párhuzamosan jólesik egy kis kikapcsolódást nyújtó munka. Az ember kezébe vesz egy kis anyagot, és csak az ihlettől vezérelve formálja, megnézi, hogy a gondolatai igazak tudnak-e lenni, amikor 3D-ben próbálja őket megjeleníteni.

- *Bangó Józsefné Ida néni, a plébániánk híve, egykori falubelije említette, hogy gyerekkorában első próbálkozásai közé tartozott a szülők, nagyszülők „meggyurmázása”?*

- Onnan indult minden, hogy a hegyoldalban agyagot ástam, illetve az akkori falusi életnek részei voltak a lovaskocsik, fogatok, amelyeket mindig lerajzoltam. Innen 500 méterre van a szülői ház, ahol a most 92 éves édesanyám lakik. Állandóan gyúrtam, faragtam, aminek édesapám persze nem örült, mert minden vésőjét, kéziszerszámát elhasználtam. Míg mások rímeteket vetettek papírra, én nem. Mivel a rajzolás az általános iskolában az átlagosnál jobban ment, bekerültem a Pécsi Művészeti Szakközépiskolába. Már nyolcadik osztályos koromban bekerültem Zalaegerszegre, Dús Lászlónak a Jókai utcai művelődési házban működő szakkörébe. Középiszkolás koromban, míg élt az apai nagyanyám, készítettem róla egy méteres gipszszobrot, ami nemrég lett az enyészeté sajnos.

- *Mit ad a hit, vallás a művésznek?*

- Nem tudnék alkotni anélkül, hogy ne hinnék abban, hogy amit készítek, az fontos. Lehet, hogy csak nekem, de fontos. Attól igazi egy alkotás, hogy hitet sugároz. Sok munkám van templomokban Zalaszentgyörgytől Csapiig, Zalaszentmihályfától egészen Kaposvárig.

- *Ki az a szent, aki különösen közel áll Önhöz?*

- Szent Gellért életébe a budai Várban található bronzkapu készítése során részletesebben is beleástam magam. Szép élmény

volt, hogy egy Velencei Biennáléra tett utazásunk során a San Giorgio Maggiore templomban megpillanthattam a kinti emléktábláját, ahol megemlékeznek magyarországi küldetéséről. Egy küllhoni ember vált magyar szentté. Van egy szobrom, a Püspök halála, ami róla szól. Ezzel a témával még szeretnék foglalkozni, egy más variációban is elkészíteni. Már jó néhány szent alakját megformáltam. Kedves nekem Szent Kristóf faszobra is, és most szentelik a zalakarosi kültéri keresztutat. Egy több mint negyedszázados elképzelés vált valóra. Az új zalakarosi templom építésével egyidőben készítettem még az első terveket. Tervben van, hogy egyszer készül a 14 stáció után egy záró Golgota is.

Farkas Ferenc tanárként már nyugdíjas, szobrászként még nem, hiszen a művészt, az alkotót mindig foglalkoztatja valami. Felvetettünk egy mókás ötletet: volt egy Mátyás királyról szóló mese, a Nekeresdi bíró, és még nincs Nekeresden Mátyás király szobor. Sárospatakon várja majd az átadást a Rákóczi-várban George Stepney emlékműve. Az angol diplomata bécsi követként kiállt a Rákóczi-szabadságharc idején a nagyszombati béketárgyalások alkalmával a magyar követelések mellett. Az alkotás először emléktáblaként indult, aztán mellszobor lett belőle. Megtudhattuk, hogy a várudvar, így a szobor tervezett helye alatt idegen tulajdonú pincerendszer található, és hogy mennyire összetett kérdés tud lenni technikailag egy kültéri szobor elhelyezése. Reméljük még sok kincsel ajándékoz meg minket.

dr. Sipos János

Verjétek benne gyökeret, épüljétek rá és erősödjétek meg a hitben, ahogy tanultátok, s bővelkedjétek a hálaadásban. (Kol 2,7)

Az előadások egymást követő estéken Zalaegerszegen és Szombathelyen is megvalósulnak.

ISTENRŐL ÉS A VILÁGRÓL

TEOLÓGIAI ISMERETEK KÖZÉRTHETŐEN

a Szombathelyi Egyházmegye kétéves előadássorozata

4. félév

Február 12. 18.00 Zalaegerszeg
Február 13. 18.00 Szombathely
Dogmatika – Dr. Németh Norbert

Március 11. 18.00 Zalaegerszeg
Március 12. 18.00 Szombathely
Liturgia – Dr. Kürnyek Róbert

Április 8. 18.00 Zalaegerszeg
Április 9. 18.00 Szombathely
Erkölcstan – Merkli Ferenc

Május 27. 18.00 Zalaegerszeg
Május 28. 18.00 Szombathely
Biblikum – Dr. Székely János

HELYSZÍN:

Szombathely:
Martineum
Felnőttképző Akadémia
(Karmelita u. 1.)

Zalaegerszeg:
Mindszenty iskola
(Zárda u. 25.)

SZOMBATHELYI EGYHÁZMEGYE
SZOMBATHELYI EGYHÁZMEGYE PASTORÁLIS HELYTANÁRSÁGA

A minden előadáson részt vevők a programsorozat végén igazolást kapnak.

Beszámoló-k-hírek

Anyakönyvi hírek

2024. februártól-áprilisig

Keresztelés

Molnár Norina
Rubint Lara Zsófi
Dóczi Melinda
Gergály Ádin Máté
Péter Odett Vanessa
Demenescu Benjamin
Sényi Csenge
Rácz Ágota Anna
Kocsis Szonja
Kovács Jázmin Bernadett

**Köszöntjük a Katolikus Egyház és
egyházközségünk legifjabb tagjait!
Isten éltesse őket sokáig!**

Temetés

özv. Balázs Ferencné sz. Horváth Ida Erzsébet (1943)
Borsos László (1954)
Kelemen Csaba (1968)
dr. Hankó Andrásné sz. Markó Mária Judit (1952)
özv. Farkas Lászlóné sz. Dóczi Mária (1931)
özv. Hegedüs Józsefné sz. Simon Ilona (1936)
Gyimesi Márk (2001)
özv. Bödör Józsefné sz. Horváth Rózsa (1949)
Benkő Dezső (1950)
Plecskó Istvánné sz. Horváth Margit (1948)
özv. Fitos József Sándorné sz. Fülöp Livia (1949)
Zsidó Ferenc (1954)
özv. Góczán Lászlóné sz. Kocserha Erzsébet (1932)
özv. Fejér Ernőné sz. Nagy Edit Vilma (1933)
özv. Kern Imréné sz. Galambos Magdolna (1930)
özv. Farkas Rudolfné sz. Forgács Mária (1943)
Kósa Lajos (1954)
Györe Piroska Ilona (1938)
Dávid Sándor (1960)
Szalay Ágnes (1971)

Adj Uram, örök nyugalmat nekik!

NEHÉZ KÉRDÉSEK, VILÁGOS VÁLASZOK

4. félév

ONLINE ELŐADÁSSOROZAT
a Szombathelyi Egyházmegye
Pasztorális Irodájának szervezésében

Hitünkkel,
egyházunkkal
kapcsolatos
kérdésekről
őszintén

Élethelyzet kontra élet
KERESZTES ILONA
újságíró, az Együtt az Életért Egyesület alelnöke
2024. február 28. szerda 18.00

Egyház és politika?
A kereszténység kovász,
amely formálja a társadalmat
DR. SZÉKELY JÁNOS
megyéspüspök
2024. március 13. szerda 18.00

„A kispapok titokzatos élete”
Élet a győri szeminárium falai között
RÁKOS JÓZSEF
diakónus
2024. április 24. szerda 18.00

A tisztulás útja
Kérdések a szentgyónás kapcsán
STRÓBER LÁSZLÓ
apátplébános
2024. május 8. szerda 18.00

SZOMBATHELYI
EGYHÁZMEGYE

Szombathelyi Egyházmegye
PASZTORÁLIS IRODA

Az előadásokhoz az ingyenesen használható
ZOOM rendszeren keresztül lehet majd csatlakozni.

Meeting ID: 861 9360 9805
Passcode: martinus

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség
kéthavonta megjelenő tájékoztató lapja.

Szerkeszti:
Tájékoztatói Munkacsoport
E-mail: harangszozeg@gmail.com

Felelős kiadó:
Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:
8901 Zalaegerszeg, Balatoni u. 1. Pf.: 91
Telefon: (92) 599-230, Fax: 599-231
www.mariamagdolna.hu
E-mail: mariamagdolna.zeg@gmail.com

Nyomda:
Gura Nyomda Kft. – Zalaegerszeg

Az újságban megjelenő írások és a hozzájuk kapcsolódó
fényképek tartalmáért kizárólag azok szerzői felelnek.